

чаря да търси Бога, да придобие по-голям внимание и будност на съзнанието. Като види, че една от овцетѣ му липсва, нека проследи, отде е влѣзълъ вълкътъ. Като намѣри дупката, отдето вълкътъ се е промъкналъ въ кошарата, веднага да я запуши, за да не дохожда вълкътъ и втори, и трети пѣтъ. Ако се укаже, че нѣма никаква дупка въ кошарата, тогава овчарътъ трѣбва да провѣри, да не би вълкътъ да е прескочилъ презъ оградата. Като се увѣри въ това, нека направи по-висока ограда, да не може вълкътъ да я прескача. Овчарътъ трѣбва да вземе всички мѣрки, да запуши дупкитѣ въ кошарата, да направи висока ограда, да запази стадото си отъ нападенията на вълци.

И тъй, каквото и да се случва въ живота на човѣка, природата има предъ видъ неговото възпитание. Да се възпитава, или да се самовъзпитава човѣкъ, това значи да запуши добре дупкитѣ на своята кошара, да не се промъква вълкътъ презъ тѣхъ; или, да направи оградата на кошарата по-висока, да не може вълкътъ да я прескача. Когато учениятъ човѣкъ мине покрай такава ограда, той разбира, че въ тази околностъ има вълци. Сжщевременно той разбира, че овчарътъ, който е оградилъ добре кошарата си, е патилъ отъ вълци. Опитността му го е направила внимателенъ и предвидливъ. Като види висока ограда, вълкътъ не може да прескача. Не само вълкъ, но и човѣкъ може да пре-